

ALAPKŐ

A Monori Evangélikus Egyházközség lapja

2008/1. szám

Túrmezei Erzsébet

Feltámadt!

Egy édes titkom van nekem.
Fénnyel betölti életem,
mosolyra nyitja számat:
a Megváltó feltámadt!

Nem, nem maradt a sír ölén.
Ujjongok az örömtől én,
hisz nem vagyok már árva.
Nincs többé sírba zárva.

Velem van nappal, éjjelen.
Mindig velem, mindig velem.
Az úton Ő vezérel
oltalmazó kezével.

Virágok, illatozzatok!
Húsvéti, tiszta fény ragyog,
elűzve minden árnyat:
a Megváltó feltámadt!

Selmeczi Lajos Péter

Kampány az (örök) életért

Március 9-én „népszavazott” az ország. Véleményt nyilváníthatunk arról, hogy milyen irányba haladjon tovább az egészségügy és az oktatásügy. A magas részvételi arány azt mutatja, hogy az embereket nemcsak érdekli, hogy mi lesz velük a jövőben, de bele is akarnak szólni, formálni, alakítani akarják sorsukat.

Vannak azonban olyan dolgok is, amelyekkel kapcsolatban nem kéri ki a lakosság véleményét. Nem kérdezik meg senkit, és nem írnak ki népszavazást arról, hogy megbüntessék-e a tolvajokat, garázdákat, gyilkosokat. Nem kérdezik meg a gyerekeket, hogy akarnak-e iskolába járni. Sőt nem kérdezik meg a magzattól sem, hogy meg akar-e születni. (Az más kérdés, hogy sokan úgy gondolják, az anyának joga van eldönteni, akarja-e a gyermekét. Érdekes kettősség ez: a „megszületett” életet a legszigorúbban védi a törvény, míg a „meg nem születettől” önkényesen dönthet – és így akár le is mondhat – az „édesanya”.)

Bármennyire is terjedőben van azonban a liberalizmus, a társadalmak egyre inkább érzik annak veszélyét is, ha nincs egy mindenki fölött álló rend, amely egységesen határozza meg az emberek jogait és kötelességeit. Egyre több teret követelnek maguknak a „mások”, akik életvitelükben, gondolkodásmódjukban eltérnek a megszokottól, az általánostól – és közben nincsenek tekintettel a többségre.

Senki nem rúghatja fel büntetlenül azt a szövetséget, amelyet Isten az emberrel kötött. Isten nélkül hogyan működhetne jól az, amit Isten hozott létre? Hogyan lehetne rend, békesség? És hogyan gondolhatjuk, hogy Istennek bármiféle kötelezettsége van felénk, emberek felé, ha mi ki akarjuk zárni őt az életünkből?!

Mózes első könyvének hatodik részében azt olvassuk: az erőszakosság, a bűn elterjedése miatt megbánta Isten, hogy megteremtette az embert. Amit csak lehetett, elrontottunk. Az irigység, az önzés, a harag az oka annak, hogy nem tudunk egymással békességben élni (háborúk, erkölcstelenségek), szennyezzük környezetünket (természeti katasztrófák, globális felmelegedés). Hiába a technika fejlődése, hiába az egyre hangosabb figyelmeztetés... A józan ész szerinti összefogás nem valósulhat meg, mert a Sátán mindent és mindenkit szembe fordít egymással.

Az ember – a mai kor embere is – újra keresztre feszítette Jézust azzal, hogy kitörölte életéből, „bezárta” a templomokba és a „belső szobákba”. Az Ember – Pilátus mondta Jézusra: „Íme, az ember!” (Jn 19,5) – keresztre feszítése és megölése az emberiség ítélete önmaga felett. Vajon milyen kilátásaink lehetnek még ezután...?

Ebben a reménytelen helyzetben azonban Isten még egy – utolsó – lépést tesz felénk: feltámasztja Jézust. Neki szolgáltat ki minden embert, neki adja át az ítéletet. Jézusban megmutatja: Őt nem lehet kihagyni a számításból, nem lehet kitörölni a világból, mert ez a világ – menny és föld, látható és láthatatlan – az övé! Vegyük komolyan Jézus húsvéti szavait, amelyek egyszerre félelmetesek és reményt keltőek:

„...halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.” (Jel 1,18b)

Kedves Olvasók!

Legutóbb decemberben kopogtattunk, és kértünk bebocsátást az otthonukba. Most újra ezt tesszük, ezúttal az *Alapkő* húsvéti lapszámát „lobogtatva”.

A tartalom bemutatása helyett azonban engedtessek meg, hogy e helyütt téli emlékeinket eleveníthessük fel.

Tavaly decemberig ugyanis nem kaptunk „írásos” visszajelzést arról, hogy Önök milyennek látják az *Alapkövet*. Szóban addig is többször, többen megosztották velünk az újsággal kapcsolatos véleményüket – de nagyon örültünk, amikor végre levelet hozott a „drótposta”, ráadásul rögtön kettőt. Ezekből idézünk.

Az egyikben ezt olvashattuk: „Nagyon sok szeretettel gratulálok ehhez az igazán tartalmas és szép Alapkőhöz.”

Valóban mindig arra törekszünk, hogy tartalmas és szép újságot adhassunk át – ha nem is személyesen, de mindenképpen nagy szeretettel – a monori és Monor környéki evangélikusoknak.

Tartalmasat, vagyis olyat, amelyben lehetőség szerint ha csak röviden is, de minden fontosabb eseményről beszámolunk, és szépet, amelyet jó kézbe venni, átlapozni, mert nem csak a szívet, de a szemet is gyönyörködteti.

A másik e-mail így szólt: „Az Alapkövet küldted el, s mivel érdekelt, mi van benne, gyorsan átfutottam, majd elolvastam. Most éppen harmadszorra olvasom, és komolyan mondom, megkönnyeztem. Olyan szép írások vannak benne! Arra gondoltam, mindenképpen tudnod, tudnotok kell, hogy ez milyen boldoggá tett. Ez a gyülekezet nem tűnhet el! Ahol ilyen fiatalok vannak, ott Isten igéje megmarad, hogy erőt adjon az olyan öregedő mamáknak, mint jómagam.”

Nagyon köszönjük az elismerő szavakat, és reméljük, hogy az *Alapkővel* mi is hozzájárulunk ahhoz, hogy a gyülekezet tovább éljen, sőt növekedjen.

Természetesen továbbra is várjuk nemcsak a dicséreteiket, hanem a jótanácsaikat, az ötleteiket is. Mondják el, írják meg nekünk miről, illetve kiről olvasnának szívesen. Addig is: Erős vár a mi Istenünk!

A szerkesztők nevében: Vitális Judit

Kanczler Klára kiállítására

Reggelente a sok semmitmondó, átverő felhívás miatt többnyire bosszankodva olvasom az internetes postaládámba kapott leveleimet. De nocsak, most majdnem kitöröltem egy fontosat. Hiszen ez egy meghívó Kanczler Klára és Anka Margit csévharaszi képzőművészek kiállításának január 22-ei megnyitójára!

Mindjárt jobb lett a kedvem, hiszen Klári gyülekezetünk presbitere. Nem túl régóta ismerem, de valahogy az első perctől kezdve szívet-lelket melengető érzés fog el, valahányszor találkozom vele. Derű, nyugalom árad belőle, pedig nincs könnyű élete.

Mennyi mindent nem tudunk egymásról – derült ki újra számomra a magyar kultúra napján megrendezett alkalmon. Mert a gyerekeknek szervezett kézműves foglalkozások révén tudtuk ugyan, hogy Klárinak jó kezűgyessége van – de hogy művészi kvalitásai is, és hogy a Magyar Nemzet grafikusa is volt...

A tárlaton Selmeczi Lajos Péter lelkész is szólt az egybegyűltekhöz. József Attilát idézte: „Az Isten itt állt a hátam mögött / s én megkerültem érte a világot... // Ugy segített, hogy nem segíthetett. / Lehetett láng, de nem lehetett hamva. / Ahány igazság, annyi szeretet. / Ugy van velem, hogy itt hagyott magamra.” Klári is nagy

utat tett meg, amíg elérkezett ehhez a felismeréshez.

És mi a helyzet velünk? Isten Jézus Krisztusban látogat meg minket – fogadjuk őt? Vagy igaz lenne ránk az afrikai mondás: Isten gyakran keres bennünket, de mi a legtöbbször nem vagyunk otthon?

Klári otthon van, és erről a grafikai is tanúskodnak. (Fent Keresztben című alkotását láthatjuk – a szerk.)

Köszönjük Klári, hogy megörvendezettettél bennünket, és kívánunk sok örömet, jó egészséget, Isten áldását mind gyermekeid neveléséhez, mind további munkádhoz!

P. A. M.

Január 19-én a Téli beszélgetés vendégként Dániel Szabó Ilonával ismerkedhettünk meg. A székelykáli születésű gobelinművész a bibliai történetek mellett a népballadák világát is megidézi szövtéseiben. (Jobbra Selmeczi Lajos Péter, az alkalom moderátora.)

Fotó: Trincsi Andrea

Egyéves lett az énekkar!

2008. január 31., csütörtök: „Ma énekkar; remélem, mindenki el tud jönni...” – egész nap ez járt a fejemben. Már nagyon vártam az estét. Amikor végre beléptem, *Enikő* aggódó tekintete fogadott, amely azt „súgta”, még csak ketten vannak. „Ne izgulj, itt lesznek” – mondogattam magamban. *Lajos* mit sem sejtve készülődött, egyre többen érkeztek. *Erzsó* egy tálcával ínycsiklandó süttivel jött, összemosolyogtunk. Sajnos *Marika* beteg lett – de nyílt az ajtó, és egy rég nem látott tagunk, *Odett* érkezett. Míg a többiek beénekeltek, kisurrantam telefonálni: „*Zsuzsi*, jössz?” „Kések, de jövök! Kezdjétek el!” – jött a válasz. Kivettem a kocsiból – néhányan tudtak róla –, és bevitettem. „Boldog születésnapot, boldog születésnapot...” – énekeltem mellé. „Tortaaaa!” – kiáltottak fel a többiek. – „Tényleg, egyéves lett az énekkar!” Aztán *Zsuzsi* is befutott...

***

Bizony, már egy éve... Hogyan is volt?

A magyar kultúra napja alkalmából rendezett ünnepségre szóló felkérés. Akkor, 2007. január 22-én „debütáltunk” az Ady úti (volt Ökumenikus) Általános Iskola tornatermében. Mindössze három próbával a hátunk mögött, remegő lábakkal léptünk a közönség elé. Azt, hogy tudtuk-e adni valamit a közönségnek azon a napon, nem tudom, csak remélem, de hogy mi kaptunk, az biztos! Kaptunk – méghozzá egy baráti közösséget!

Együtt maradtunk, a próbák nagyon vidám hangulatban zajlottak, és egyszer csak elkezdtünk gyarapodni. Aztán előkerült a naptár, és jöttek a felkérések. Először húsvétkor szolgáltunk a gyülekezetben; ezúton is köszönjük, hogy szeretettel fogadtak bennünket akkor is és a későbbiekben is.

Májusban, Cantate vasárnapján már egy valódi énekari találkozóra mentünk Maglódra, és „túlestünk” az első családi istentiszteleten is, ahol a gyülekezettel együtt dicsőíthettük az Urat. A tanévzáró, majd a tanévnyitó istentisztelet sem maradhatott ki. Karácsonykor a hittanos fiatalok szolgálatához csatlakoztunk.

Négy esküvőn is énekelünk. Mindegyik párnak köszönjük a felkérést. Megtisztelő volt átélni velük közös életük kezdetét. Isten áldja őket! Sajnos volt részünk temetéseken is szolgálni; ezek nagyon fájdalmas pillanatok voltak. Szívvel kívánjuk Isten vigasztaló szeretetét az érintett családoknak.

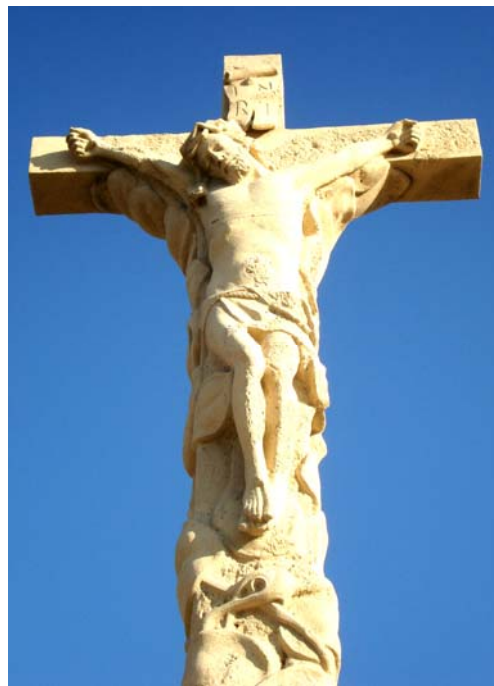
2008. január 24-én, az ökumenikus imahét egyik alkalmán alig fértünk be a mi kis templomunkba. Ez nem panasz, hanem nagy öröm! Ennyi hívő ember egy helyen! Csodálatos érzés volt, hogy – református testvérekkel kibővülve – mi is szolgálhattunk a felekezeti közti alkalmon.

***

Köszönöm Istennek, hogy elhívott bennünket erre a csodálatos szolgálatra. Köszönet *Selmeczi Lajos Péter* lelkész úrnak, hogy felvállalta az énekkar megalakításának minden nehézségét – higgyék el, ennyi nőt irányítani nem könnyű... – és örömet. Köszönet a zenészeknek, akik elfogadták a felkérést, és hajlandóak voltak egy amatőr énekcsoporthoz nagyon profin kísérni. Köszönet a családjainknak, akik hétről hétre lehetővé teszik számunkra, hogy eljuthassunk a próbákra.

Végül egy „szolgálati közlemény”: van még hely közöttünk! Karvezetőnk, *Selmeczi Lajos Péter* ezúton is kéri az énekelni, zenélni szerető fiúkat, urakat, hogy erősítsék őt az énekkarban. Természetesen a lányokat, hölgyeket is szívesen fogadjuk. Próbák csütörtökönként 18 órától van.

Iványiné Pecze Marianna

2008 A BIBLIA ÉVE

Ha a Biblia lenne a mobilom...

Mi lenne, ha a Bibliánkat úgy kezelnék, mint a mobiltelefonunkat?

Mi lenne, ha mindig magunkkal hordanánk?

Mi lenne, ha mindig visszafordulnánk érte, ha otthon felejtettük?

Mi lenne, ha az ígéretekre úgy tekintelnék, mint az SMS-ekre?

Mi lenne, ha ajándékként adnánk?

Mi lenne, ha vész helyzet esetén elsőként ezt vennék elő?

Mi lenne, ha úgy tekintenék rá, mint olyasvalamire, ami nélkül nem tudunk élni a mai modern világban?

Mert a Biblia olyan, mint a mobilunk. Összeköt bennünket Istennel: ezáltal is tudunk Vele beszélgetni, és Ő ezen keresztül is válaszol.

És miért jobb a Biblia, mint a mobil?

Mert sosem kell a térrerő miatt aggódnunk! Jézus Krisztus ugyanis kereszthalálával megteremtette a százszázalékos lefedettséget az egész földön, és kiontott vérével aláírta azt a szerződést, amely örökre szól, állja minden számlánkat, így ingyenesen hívható...

Ismeretlen szerző

Istenért aggódó

Egy kisfiú mondja esti imáját: „Édes Istenem, áldd meg a mamát, áldd meg a papát, és áldj meg engem is. És kérlek, nagyon vigyázz magadra, mert ha veled bármi történik, nagy bajba kerülünk!”

Jézust ki ne hagy!

Két fiútestvér azon vitatkozik, hogy hány fő van a családban. András: „Hatan vagyunk.” Márk: „Öten vagyunk.”

Az anyukájuk felfigyel a csetepatéra, és próbálja rávezetni Andrást az igazságra: „Számolj, András! Apa: egy, anya: kettő, az öcséd: három, a húgod: négy és te: öt. Öten vagyunk a családban.”

Mire András: „De anya, az Úr Jézust kihagytad! Te mondtad, hogy Ő mindig velünk van!”

Tavaszi van...

Egy ember ült egy épület előtt a lépcsőn, lábánál egy kalappal. A kezében táblát tartott, rajta a következő felirattal: „Vak vagyok. Kérem, segítsenek.”

Arra ment egy újságíró, és látta, hogy a kalapban alig van pénz. Lehajolt, dobott bele pár koronát, majd anélkül, hogy megkérdezte volna, elvette a táblát, és a másik oldalára írt egy mondatot.

Délután visszatért a vak emberhez, és látta, hogy a kalapban sok pénz van. A vak felismerte őt a lépteiről, és megkérdezte tőle, hogy ő írt-e a táblára, és ha ő volt, akkor mit.

Az újságíró így válaszolt: „Semmi olyat, ami ne lenne igaz. Csak soraidnak kicsit más formát adtam.”

Mosollyal az arcán távozott. A vak soha nem tudta meg, hogy a táblán ez állt: „Tavaszi van, és én nem láthatom.”

Bababeszéd (?)

Egy várandós anya két gyermeket hord a méhében. Az egyik egy „kis hívő”, a másik egy „kis szkeptikus”.

A „szkeptikus” azt kérdezi:

- Te hiszel a születés utáni életben?

- Hát persze - mondja a kis „hívő”. - Az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erőseké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket.

- Hülyeség! - mondja a „szkeptikus”. - Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti, külső élet?

- Pillanatnyilag még nem tudom - mondja a kis „hívő” -, de biztos sokkal világosabb, mint itt bent. Lehet, hogy a szánkkal fogunk enni, és a lábunkkal fogunk menni.

- Nonszensz, lehetetlen! - mondja a „szkeptikus”. - Megyünk a lábunkkal, és eszünk a szánkkal!? Micsoda hülyeség! Ez egy furcsa ötlet, hogyan is működhetne?! Itt van a köldökzsinór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges az élet a születés után, hiszen ez a zsinór már így is túl rövid.

- Hát persze hogy működni fog, csak minden egy kicsit másként fog kinézni - mondja a kis „hívő”.

- Soha sem fog működni - véli a kis „szkeptikus”. - Még soha senki nem tért vissza a születés után. A születés után vége az egésznek. Az élet nem más, mint egy nagy sötét tortúra.

- Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet - mondja a kis „hívő” -, de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és ő nagyon vigyáz majd ránk.

- Anya!? Te hiszel egy anyában? Hol van? - kérdezi a kis „szkeptikus”.

- Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa létezzük, nélküle nem is létezhetnénk - válaszolja a kis „hívő”.

Mire a kis „szkeptikus”:

- Soha nem láttam még semmilyen anyát. Nincs is ilyen.

A kis „hívő” elgondolkozik egy pillanatra:

- Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel, vagy érezheted, amikor megsimogatja a világonkat. - Majd halkán hozzáteszi: - Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik...

Ismeretlen szerző

Röviden egyházközségünk 2007. évi gazdálkodásáról

Örömmel tölt el, hogy gyülekezetünk lapjában ismét számot adhatok egyházközségünk elmúlt évi gazdálkodásáról, illetve ez évre tervezett költségvetéséről.

Bevételek

Gyülekezetünk összes bevétele a 2007. évben 3 622 685 forint volt, közel 10 százalékkal magasabb az előző évinél.

A bevétel több mint 40 százalékát, 1 537 307 forintot gyülekezetünk tagjai szolgáltatták. Ebből egyházfenntartói járulékként 843 200 forintot, perselyadományként 410 107 forintot, adományként és céladományként 266 500 forintot, harangozási hozzájárulásként pedig 17 500 forintot adtak az egyházközség saját anyagi alapjának megteremtéséhez.

Egyházfenntartói járulékot összesen 141 gyülekezeti tagtól kaptunk, köztük 64 olyan testvérünktől, aki 2006-ban nem élt ezzel a jogával. (A többiek az előző évben is teljesítették ez irányú kötelezettségüket.) Az átlagos éves hozzájárulás befizető személyenként 5 980 forint volt; a befizetett összegek 500 és 40 000 forint között voltak.

A gyülekezet gazdálkodásából – döntően a temetőfenntartásból – származó bevételünk 248 637 forint volt. Továbbítandó adományként 154 527 forint folyt be.

A külső anyagi támogatásokat tavaly sem nélkülözhattük. Bevételünk 46 százaléka, 1 682 217 forint származott külső forrásból. Ebből 593 717 forint volt az állam, 300 000 forint pedig a helyi önkormányzat támogatása, 150 000 forinthez pályázati úton jutottunk, a Magyarországi Evangélikus Egyház működési támogatása és illetménypótléka 501 000 forintot tett ki, míg az átfutó tételek bevételei (levont járulékok, offertóriumok, egyházmegyei hozzájárulások) 137 500 forintot jelentettek.

Kiadások

Gyülekezetünk összes kiadása a 2007. évben 3 737 972 forint volt. A kiadások közül a legjelentősebb tételt az illetmények és közterhek jelentik. E költségek a tavalyi évben együttesen 1 654 560 forintot tettek ki.

Működési költségként 1 425 680 forint jelentkezett. Ebből a dologi kiadások értéke 1 041 325 forint, míg az eszközállomány fenntartási költsége 384 355 forint volt.

A továbbítandó bevételek összege 203 796 forint volt. Belmissziói kiadásokra (temetőfenntartásra, a gyerektábor költségeire) 354 348 forintot, felszerelések pótlására 99 588 forintot költöttünk.

Sok kicsi sokra megy – legyen szó akár a saját érdekiünkben történő takarékoskodásról, akár a más javára való adakozásról. A Magyarországi Evangélikus Egyház az Aprókkal az apróért elnevezéssel meghirdetett mozgalom keretében március 31-ig gyűjti a forgalomból kivont egy- és kétforintosokat. A kezdeményezés révén eddig több mint három tonna aprópénz folyt be. Az összeget a gyermekek között végzett munka támogatására fordítják majd.

Összegzés

Mint látható, összes kiadásunk 115 287 forinttal volt magasabb az összes bevételünknél, így az év végi pénzkészletünk ezen összeggel lett kevesebb a nyitó értéknél. Ugyanakkor a 2007. évi kiadások közül 70 541 forintnyi összeg a korábbi évek ráfordításait fedezte, csak pénzügyileg a 2007. évben teljesült.

Ez évi céljaink szerint a tavalyi évhez hasonló szerkezetű, de összegében magasabb, 5 477 000 forint bevételi és 5 399 000 forint kiadási tételű költségvetést fogadott el a presbitérium márciusi ülése. A költségvetési előirányzat növelését – a minden szinten érzékelhető támogatáscsökkentés mellett – alapvetően a gyülekezeti ház felújítási költsége, valamint életvitelünk növekvő terhei indokolták.

Kérjük kedves testvéreinket, hogy – anyagi helyzetükhöz mérten – adományaikkal és az egyházfenntartói járulék megfizetésével az idei évben is járuljanak hozzá egyházközségünk eredményes gazdálkodásához, hogy az anyagi nehézségek ne szabjanak korlátot hitbéli céljainknak! Ehhez mellékeljük az összeg befizetésére szolgáló csekket, bízva abban, hogy kérésünk találkozik az Önök szándékaival.

Duchaj Sándor, a Számvevőszék elnöke

Ön tudja már, kinek ajánlja adója 1+1 százalékát?

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035.

A Monori Evangélikus Egyházközség bankszámlaszáma: 11742056-20051754.

A Monori Evangélikus Kultúráért Alapítvány adószáma: 18691951-1-13; bankszámlaszáma: 11742056-20053921.

Programok

- ◆ Április 12-én, szombaton 17 órakor – várhatóan a gyülekezeti teremben – a Wycliffe Bibliafordítók Egyesülete mutatkozik be.
- ◆ Április 26-án, szombaton 19 órakor – a református gyülekezet meghívására – a Piaccsarnokban a gospelt játszó-éneklő holland Shirchadasj & Band szolgál.
- ◆ Áprilisban újra lesz *Tavaszi beszélgetés!* A végleges időpont – és a meghívott vendég személyének kiléte – az interneten, a levelezőlistán, illetve az istentiszteleti és gyülekezeti alkalmakon is hirdelve lesz.

Táborok

Kedves Gyerekek!

Szeretettel várunk benneteket nyári táborainkba. A következő lehetőségek közül választhatok:

- ◆ Gyermektábor: több helyen és időpontban.
- ◆ Ifjúsági tábor: Piliscsaba, július 14–19.
- ◆ Íjásztábor: Szügy, július 20–27.
- ◆ Zenei tábor: Szolnok, augusztus 10–16.

Bővebb felvilágosítást telefonon vagy személyesen a lelkészi hivatalban kaphattok. Várjuk mielőbbi jelentkezéseket!

Andi néni és Lajos bácsi

Rendszeres alkalmak

- ◆ **Énekkar:** minden csütörtökön 18 órakor
- ◆ **Éva-kör:** minden hónap második szerdáján 18 órakor
- ◆ **Ifjúsági kör:** minden pénteken 18 órakor

A fenti alkalmak helyszíne a gyülekezeti terem!

Istentiszteletek rendje év közben

- ◆ **Monor:** minden vasárnap és ünnepnap 10 órakor (a hónap 1. és 3. vasárnapján, valamint az ünnepnapokon úrvacsorával; minden hónap 3. vasárnapján családi és ifjúsági istentisztelet)
- ◆ **Monorierdő** (katolikus templom): minden vasárnap és ünnepnap 15.30-kor (a hónap 1. vasárnapján, valamint ünnepnap úrvacsorával)
- ◆ **Csévharaszt** (iskola): minden hónap 1. vasárnapján 17 órakor
- ◆ **Vasad** (református templom): minden hónap 4. vasárnapján és egyházi ünnepeink 2. napján 17 órakor

Istentiszteleti alkalmak virágvasárnaptól pünkösdig

Március 16., virágvasárnap

Monor, 10 óra: családi és ifjúsági istentisztelet úrvacsorával

Monorierdő, 15.30: istentisztelet

Március 20., nagycsütörtök

Monor, 18 óra: istentisztelet úrvacsorával

Március 21., nagypéntek

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával

Monor, 18 óra: passióolvasás

Március 23., húsvét ünnepe

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával

Monorierdő, 15.30: istentisztelet úrvacsorával

Március 24., húsvét második napja

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával

Vasad 17. óra: istentisztelet

Március 30., húsvét ünnepe utáni első vasárnap

„Szószékcsere” Monor és Tápiószentmárton között a Gusztáv Adolf Segélyszolgálat támogatására. Igét hirdet: Kustra Csaba.

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával

Monorierdő, 15.30: istentisztelet

Április 6., 13., 20., 27. és május 4.

Istentiszteletek az év közbeni rend szerint. (Április 20-án családi és ifjúsági istentisztelet!)

Május 1., csütörtök, mennybemenetel ünnepe

Monor, 10 óra: istentisztelet

Május 11., pünkösöd ünnepe

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával

Monorierdő, 15.30: istentisztelet úrvacsorával

Május 12., pünkösöd második napja

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával

Vasad, 17 óra: istentisztelet

Monori Evangélikus Egyházközség Lelkészi Hivatala

2200 MONOR, Bajza u. 2.

Telefon: (29) 410-108, (20) 824-4902

Hivatali idő:

Szerda 16⁰⁰–18⁰⁰

Péntek 8⁰⁰–10⁰⁰

Kiadja a Monori Evangélikus Egyházközség
Monor, Monorierdő, Csévharaszt és Vasad területén.

Cím: 2200 Monor, Bajza u. 2.

Telefon: (29) 410-108, (20) 824-4902; e-mail: monor@lutheran.hu

Internet: <http://monor.lutheran.hu>

Felelős kiadó: Selmeczi Lajos Péter lelkész

Szerkeszti a Kommunikációs Bizottság

(Honthegyi Csilla, Iványiné Pecze Marianna, Selmecziné Fazekas Andrea,
Vitalis Judit, Vitalisné Malik Judit)

Minden jog fenntartva!